

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 15 września 2020 r.

DIH-2.709.43.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 146/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn.zm.),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 9 lipca 2020 r., złożonego przez „Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe Agroimpex” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Słonowie od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 26 czerwca 2020 r. (sygn. akt NR.8361.18.2020.JF) wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na wystawianie świadectw jakości paliw stałych, w których wartości parametrów jakościowych paliw stałych były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 16 lipca 2020 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie „Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego Agroimpex” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (dalej zwanego: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 24 stycznia 2020 r. działając na podstawie i w zakresie upoważnienia Nr 15/2020 przeprowadzili kontrolę, której zakres przedmiotowy obejmował kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c, a także zgodności wystawianych świadectw jakości z wymogami wynikającymi z art. 6d oraz przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu

paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.) zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału znajdującym się w Słonowie nr 89, kod pocztowy 66-520 Dobiegniew. W momencie rozpoczęcia kontroli nie była obecna osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy. Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika Przedsiębiorcy zatrudnionego na stanowisku zastępcy dyrektora, któremu zgodnie z art. 49 ust. 10 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej okazali legitymacje służbowe. Ponadto wręczono pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy oraz klauzulę informacyjną zgodną z RODO oraz zapoznano z zakresem tematycznym kontroli. Fakt prowadzenia czynności kontrolnych pod nieobecność przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej do reprezentowania odnotowano w książce kontroli.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 24 stycznia 2020 r. wskazani w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli NR-15/2020 pracownicy akredytowanego niezależnego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. przy współudziale inspektorów reprezentujących Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o deklarowanej masie 7 ton składowanej na zwale, próbki węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek. Próbka ogólna o łącznej masie 62,45 kg została zestawiona z pobranych ręcznie, 32 próbek pierwotnych. Próbka ogólna została podzielona na próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0085/20/8351 o masie 31,93 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3039/20/8351 o masie 30,52 kg, zgodnie z protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 3/W/20. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 12/20/2020. Wraz z próbkami węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 16/01/2020 z dnia 22 stycznia 2020 r. wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę.

Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że w momencie rozpoczęcia kontroli w kontrolowany Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) ekogroszek w cenie 850,00 zł/t, w ilości 7 ton,
- 2) orzech w cenie 780,00 zł/t, w ilości 15 ton,
- 3) kostka w cenie 820,00 zł/t, w ilości 10 ton.

W trakcie kontroli ustalono, że Przedsiębiorca wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych oraz przekazuje nabywcy jego kopię. Świadectwa jakości wystawiane przez kontrolowanego Przedsiębiorcę jako osobny dokument nie były zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892), ponieważ w rubryce 7 „Wartość wskazana przez przedsiębiorcę” podał wartości parametrów jakościowych w przedziałach obustronnie zamkniętych „od – do”, zaś zgodnie z przypisem „1” wartości parametrów paliwa stałego wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych

wartości parametrów dla paliwa stałego, z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyień określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Wskazanie wartości parametru powinno nastąpić przez podanie przedziału jednostronnie domkniętego. Ponadto Inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że Przedsiębiorca nie wprowadza do obrotu paliw stałych nieprzeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, a także paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pracownika Przedsiębiorcy, w obecności którego przeprowadzano czynności kontrolne poinformowano, iż na adres siedziby zostanie przesłane upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, protokół pobrania próbek paliwa stałego oraz protokół kontroli.

Protokół kontroli zawierający m.in. powyższe ustalenia został sporządzony w kontrolowanej placówce w dniu 24 stycznia 2020 r. W treści protokołu Strona została pouczona o treści art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej. Protokół NR.8361.18.2020, 0041/W/LB/20 został doręczony Przedsiębiorcy w dniu 29 stycznia 2020 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, tj. od daty doręczenia.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/12/20/2020 z 31 stycznia 2020 r., wykazało m.in., że oferowany w dniu kontroli tj. 24 stycznia 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki 0085/20/8351 nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” w zakresie parametru zawartość podziarna, ponieważ wynik badania wyniósł 14,0% przy wymaganiach określonych w ww. rozporządzeniu max. 10,0%. W związku z powyższym badany węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu dla tego rodzaju paliwa. Ponadto badany węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 16/01/2020 z dnia 22 stycznia 2020 r. z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 14,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,0-10,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3039/20/8351 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/12/20A/2020 z 7 lutego 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych w zakresie zawartości podziarna określonych w rozporządzeniu, gdzie wynika badania wyniósł 14,3% przy wymaganiach max. 10,0%. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego potwierdziło także niespełnienie wymagań jakościowych

określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 14,3% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,0-10,0%.

Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej za pismem z dnia 18 lutego 2020 r. przesłał Przedsiębiorcy sprawozdania z badań węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek pobranego do badań w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 24 stycznia 2020 r. nr FM/12/20/2020 z 31 stycznia 2020 r. oraz nr FM/12/20A/2020 z 7 lutego 2020 r. Ponadto organ I instancji poinformował, że na podstawie art. 7 ust. 7a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 tej ustawy.

Mając powyższe na uwadze pismem z dnia 1 czerwca 2020 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Pismo zostało doręczone w dniu 2 czerwca 2020 r.

Strona w piśmie z dnia 9 czerwca 2020 r. przekazała informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Przedsiębiorca poinformował, że nabył węgiel od podmiotu trzeciego, do którego zwrócił się o wyjaśnienia w związku ze stwierdzoną niezgodnością wystawionego świadectwa jakości ze stanem faktycznym.

Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wielkopolskim w dniu 26 czerwca 2020 r., wydał decyzję (sygn. NR.8361.18.2020.JF) nakładającą na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na wystawianie świadectw jakości paliw stałych, w których wartości parametrów paliw stałych są niezgodne ze stanem faktycznym. Decyzja została doręczona w dniu 29 czerwca 2020 r.

Przedsiębiorca pismem nadanym w placówce Poczty Polskiej w dniu 13 lipca 2020 r. odwołał się od decyzji z dnia 26 czerwca 2020 r. (sygn. NR.8361.18.2020.JF) i wniósł o jej uchylenie w całości. Zaskarżając decyzję w całości Strona zarzuciła naruszenie następujących przepisów prawa:

- 1) art. 35d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.),
- 2) art. 6, 7, 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej zwany Kpa, poprzez niewyjaśnienie w sposób dostateczny stanu faktycznego sprawy oraz dokonanie błędnych ustaleń prowadzących do wadliwego zastosowania przepisów prawa materialnego oraz przepisów postępowania stanowiących podstawę wydania zaskarżonej decyzji,
- 3) art. 189f § 1 Kpa poprzez brak odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej pomimo zaistnienia ku temu przesłanek.

W uzasadnieniu Strona podniosła, że organ I instancji naruszył art. 6,7,8 oraz art. 189f § 1 Kpa w związku z art. 35d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nierozpoznanie sprawy w sposób prawidłowy i brak odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej pomimo zaistnienia ku temu przesłanek. Zdaniem Przedsiębiorcy w zaistniałej sytuacji nie ponosi on winy, ponieważ zakupił towar w dobrej wierze od innego przedsiębiorcy. Strona nie wiedziała o faktycznej niezgodności parametrów węgla z treścią świadectw jakości. Ponadto zdaniem Przedsiębiorcy organ I instancji bezzasadnie nie uwzględnił okoliczności, że zużył on nabyty węgiel kamienny głównie na potrzeby własne, natomiast wartość sprzedanego węgla kamiennego ekogroszek była niska. Zdaniem Strony w tej sytuacji organ I instancji powinien odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Przedsiębiorca wskazał również, że nałożona kara pieniężna w kwocie 10.000,00 zł jest bardzo wysoka w szczególności w kontekście wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Pismem z dnia 28 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 3 sierpnia 2020 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 24 sierpnia 2020 r. postanowił o zmianie terminu rozpatrzenia i wskazał, że nastąpi ono do dnia 24 września 2020 r. Postanowienie zostało doręczone w dniu 28 sierpnia 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawiane, które określono w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są m.in. protokół kontroli z dnia 24 stycznia 2020 r. (nr akt kontroli NR.8361.18.2020, 0041/W/LB/20) wraz z załącznikami oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że Strona wprowadzała do obrotu paliwa stałe. Znajduje to odzwierciedlenie w dołączonych do akt kontroli dokumentach, tj. potwierdzeniu przyjęcia zawiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy z dnia 22 marca 2017 r. oraz deklaracji dla podatku akcyzowego od wyrobów węglowych za IV kwartał roku 2019. Nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, dla którego przedstawił świadectwo jakości nr 16/01/2020 z dnia 22 stycznia 2020 r. wystawione przy ostatniej transakcji sprzedaży ww. paliwa stałego. Próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0085/20/8351 o masie 31,93 kg i próbkę kontrolną nr 3039/20/8351 o masie 30,55 kg, pobrano z partii paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek o deklarowanej masie 7 ton, składowanej na zwale. Powyższe potwierdza również protokół pobrania próbek paliwa stałego nr 3/W/20. Niewątpliwy jest fakt, że badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/12/20/2020 z 31 stycznia 2020 r., wykazało m.in., że oferowany w dniu kontroli tj. 24 stycznia 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki 0085/20/8351 nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” w zakresie parametru zawartość podziarna, ponieważ wynik badania wyniósł 14,0% przy wymaganiach określonych w ww. rozporządzeniu max. 10,0%. W związku z powyższym badany węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 nie spełniał wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu dla tego rodzaju paliwa.

Ponadto badany węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 16/01/2020 z

dnia 22 stycznia 2020 r. z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 14,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,0-10,0%. Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3039/20/8351 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/12/20A/2020 z 7 lutego 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych w zakresie zawartości podziarna określonych w rozporządzeniu, gdzie wynika badania wyniósł 14,3% przy wymaganiach max. 10,0%. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego potwierdziło także niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 14,3% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,0-10,0%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne z prawem było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości.

Zważywszy na treść art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję o nałożeniu na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że wystawiła ona świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie otrzymał od Przedsiębiorcy informację o wartości węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek, z której pobrano próbki do badań laboratoryjnych.

Z treści art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł,
- 2) od 25.000,00 zł do 100.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

W związku z powyższym Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie wysokość kary pieniężnej winna zawierać się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł, bowiem wartość partii paliwa, z której pobrano próbki do badań ani też łączna wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że Przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W oparciu o przekazaną przez Przedsiębiorcę informację dotyczącą wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli, organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględniając powyższe przesłanki wskazane w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wymierzył Stronie karę pieniężną w najniższej zgodnej z ustawą wysokości 10.000,00 zł.

Strona w odwołaniu nadanym w placówce Poczty Polskiej w dniu 13 lipca 2020 r. odwołała się od decyzji z dnia 26 czerwca 2020 r. (sygn. NR.8361.18.2020.JF) i wniosła o jej uchylenie w całości. Zaskarżając decyzję w całości Strona zarzuciła naruszenie następujących przepisów prawa:

- 1) art. 35d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.),
- 2) art. 6, 7, 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej zwany Kpa, poprzez nie wyjaśnienie w sposób dostateczny stanu faktycznego sprawy oraz dokonanie błędnych ustaleń prowadzących do wadliwego zastosowania przepisów prawa materialnego oraz przepisów postępowania stanowiących podstawę wydania zaskarżonej decyzji,
- 3) art. 189f § 1 Kpa poprzez brak odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej pomimo zaistnienia ku temu przesłanek.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że odwołanie Strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 35 d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Bowiem zgodnie z dyspozycją art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli, wymierza karę pieniężną podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1-3, 5, 6 i 9-11. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona, tj. „Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe Agroimpex” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzi kontrolowany skład węgla w swojej siedzibie, tj. w Słonowie, gmina Dobiegniew, powiat Strzelecko-Drezdenecki w województwie Lubuskim. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, dla którego w dniu 22 stycznia 2020 r. wystawiła świadectwo jakości nr 16/01/2020. Przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że parametry jakościowe (zawartość podziarna) wskazane w zarówno w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych jak i w ww. świadectwie jakości były niezgodne ze stanem faktycznym, czyli w tej sprawie zaistniały okoliczności wskazane w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zatem nie ulega wątpliwości, że Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej był organem właściwym ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli do wymierzenia kary pieniężnej w drodze decyzji. Przepisy art. 35d ust. 2 i 3 ustawy o systemie monitorowania i

kontrolowania jakości paliw dotyczą podmiotów wprowadzających do obrotu paliwa ciekłe i w tej sprawie nie znajdują zastosowania ponieważ z materiału dowodowego wynika, że Strona wprowadzała do obrotu wyłącznie paliwa stałe. Zgodnie z art. 35d ust. 4 Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ odwoławczy stwierdził, że Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił fakt, że Strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz że w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli. Organ I instancji dał wyraz powyższemu wymierzając Stronie karę pieniężną w najniższej przewidzianej w ustawie wysokości 10.000,00 zł.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 6, 7, 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), dalej zwany Kpa, poprzez niewyjaśnienie w sposób dostateczny stanu faktycznego sprawy oraz dokonanie błędnych ustaleń prowadzących do wadliwego zastosowania przepisów prawa materialnego oraz przepisów postępowania stanowiących podstawę wydania zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 Kpa Organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Organ odwoławczy stwierdził, że w tej sprawie Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działał zgodnie z zasadą praworządności zawartą w przepisie art. 6 Kpa. W pismach kierowanych do Strony organ I instancji wskazywał podstawę prawną podejmowanych działań oraz informował o służących jej prawach i wynikających z nich obowiązkach. Jak stanowi art. 7 w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, oparł swoją decyzję na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania i poprawnie zastosował przepisy prawa materialnego. Zgodnie z art. 8 § 1 Kpa organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Jak stanowi § 2 organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego

ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powyższe zasady zostały w pełni zrealizowane.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 Kpa, poprzez brak odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej pomimo zaistnienia ku temu przesłanek, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej, bowiem stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr „zawartość podziarna” podany w wystawionym przez Stronę i zakwestionowanym świadectwie jakości jest niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z powyższych

względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Wskazywana przez Stronę okoliczność niskiej wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu nie ma znaczenia bowiem „to nie mierzona kwotą w złotych wartość wprowadzonego do obrotu paliwa ma miarodajne znaczenie dla oceny wagi naruszenia prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt. 1 kpa, lecz chronione prawem wartości i dobra, w odniesieniu do których rozważana jest skala ich naruszenia” (por. wyrok NSA z dnia 18 sierpnia 2020 r. sygn. akt II GSK 497/20). Organ I instancji poinformował Stronę o wynikającym z art. 7 ust. 7a pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zakazie wprowadzania do obrotu paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy. W związku z powyższym organ odwoławczy przyjął, że Strona zaprzestała naruszenia prawa. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że przesłanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 powinny być spełnione łącznie, co w tej sprawie, jak wykazano powyżej nie nastąpiło.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały także okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, bowiem następcza korekta wystawionych świadectw jakości nie spełni celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i uzyskanie przez nabywców rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kpa.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wielkopolskim nr NBP O/O Zielona Góra: 77 1010 1704 0037 2422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, doręczenia niniejszej decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
 - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) „Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe Agroimpex” Spółka z o. o., Słonów 89, 66-520 Dobiegniew.
- 2) Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ul. Kombatantów 34, 66-400 Gorzów Wielkopolski.
- 3) aa.